

یادداشت

بیاپید ما هم از این پدیده خارق‌العاده لذت ببریم

قربانیان همیشه مظلوم

محمد جوادی‌فر
خبرنگار

جام جهانی روسیه برای ایران با یک نمایش خوب همراه بود و قریب به اتفاق کارشناسان داخلی و خارجی از عملکرد تیم ملی رضایت داشتند. ولی انگار طبق عادت دیرینه ما نمی خواهیم قبول کنیم فوتبال به‌طور کل ورزش پدیده‌ای است که برای پیشرفت و قهرمانی در آن نیازمند ابزارها و امکانات سخت‌افزاری و نرم‌افزاری زیادی است. به‌طور قطع فوتبال ما با کشورهایی مانند پرتغال و اسپانیا فرسنگ فاصله دارد ولی آنچه مشخص بود بازیکنان تیم با دوندگی بیشتر و همت مضاعف در کنار هوشمندی کادر فنی توانستند تا حدودی این فاصله را کمتر کنند. حالا پس از پایان کار تیم ملی، رسانه‌ها، مجریان تلویزیون و برخی مطبوعات از این موضوع می‌گویند که فیفانی خواسته بازیکن بزرگی مانند رونالدو یا نیم قدتمندی مثل اسپانیا را در در رقابت‌ها خارج شود و به این خاطر است که ایران را از دور رقابت‌ها خارج کرده‌اند. آنها برای اثبات این موضوع به مسائل و موضوعات اقتصادی و اسپانسرهای جام جهانی اشاره می‌کنند و اینکه اگر بزرگان فوتبال دنیا از دور رقابت‌ها حذف نشوند ورزش‌های مالی بسیاری به بار می‌آید. مثل همیشه ما می‌خواهیم ضعف‌ها و خلأهای موجود در بحث آماده‌سازی تیم ملی، عدم پرداخت کافی به تیم‌های پایه به‌طور کل نواقص بسیار در ساختار فوتبال را بر این ابر مظلوم‌نمایی و قربانی شدن نبوشانیم. همان‌طور که همه دیدیم این تکنولوژی کمک‌داور ویدئویی بود که به مدد ما آمد و باعث شد پالتی دقیق بایانی در دیدار با پرتغال نصب‌مان شود. آیا اگر مهدی طارمی دقت بیشتری می‌کرد و شوت دقیقه ۹۶ را وارد دروازه پاتربسیومی می‌کرد حالا فیفانی توانست مانع از حذف پرتغال در دور گروهی شود؟ در اینکه در صنعتی مانند فوتبال با این حجم از مبادلات پولی فساد وجود دارد، شکی نیست ولی اگر خواهیم با همین توهم توطئه و نقش قربانی بازی کردن، ضعف‌ها و نقص‌های خود را نبینیم هیچ گاه هیچ پیشرفتی در فوتبال و به‌طور کلی ورزش به‌دست نخواهیم آورد. نقد دیگر به گزارشگران و مجریان برنامه ویژه جام جهانی است. همین دوستان هر روز از لزوم رعایت ادب و احترام از سوی مردم نسبت به داور و بازیکنان حرف می‌شنویم می‌گویند ولی به‌راحتی چنین اتهام بزرگی را نسبت به فیفانی نهاده‌ای تحت نظارت آن‌رو می‌دارند. آیا فکر نمی‌کنید با رواج این گونه رفتارها بازم شاهد عصیانیت و به تبع آن توهین توده مردم نسبت به دیگران می‌شویم؟ آیا غیر از این می‌تواند باشد اگر فوتبال دنیا در فساد و تباهی این چنین دست و پامی‌زند پس چه لزومی به برگزاری جام جهانی است؟ فوتبال زبان مشترک همه مردم نیست و به‌قول عادل فردوسی‌پور سریع‌ترین راهی است که می‌تواند یک ملت را به آرزوهایش برساند. بیاپید مانند دنیا در این پدیده خارق‌العاده لذت برده و به نمایشی که بچه‌های تیم ملی در روسیه نشان دادند، افتخار کنیم.

چهره

همه در ایران انتظار دالچ را می‌کشند

برانکو: کی‌روش از موفقیت باشگاه‌های ایرانی ناراحت است

سرمربی تیم فوتبال پرسپولیس در واکنش به اظهارات اخیر سرمربی پرتغالی تیم ملی فوتبال ایران، پاسخ محکمی داد. برانکو ایوانکوویچ که در چند روز گذشته دوباره آماج حملات سرمربی تیم ملی قرار گرفته بود این بار در مورد اتهاماتی که کارلوس کی‌روش متوجه او ساخته و گفته است که سرمربی سرخ‌پوشان در راه آماده‌سازی تیم ملی برای جام جهانی ۲۰۱۸ سنگ‌اندازی کرده، به‌رونامه jutarnji list» چاپ زاگرز گفت: «از آنجایی که می‌دانم کی‌روش از کدام کشور آمده است، انجام چنین کاری از سوی او برآیم عجیب نمی‌آید. مایه لحاظ فرهنگ، تحقیر تحصیل کرده‌ایم و من در مورد چنین شخصیتی صحبت نخواهم کرد.»

سرمربی پرسپولیس در پاسخ به این پرسش که «آیا این حقیقت دارد که بازیکنان پرسپولیس هر موقع که به تیم ملی فوتبال ایران دعوت می‌شدند، نمی‌خواستند اردوی این تیم را ترک کنند؟»، گفت: «چنین چیزی حقیقت ندارد. بازیکنان من هر موقع که به تیم ملی دعوت می‌شدند، در اردوی این تیم حاضر می‌شدند. کی‌روش این موضوع را مطرح کرده است تا توجهات را از ناامی تیم ملی دور کند. تیم ملی ایران در جام جهانی نشان داد که بازیکنان بزرگی دارد، اما متأسفانه مربی برنده‌ای همچون ژانکو دالچ نداشت، کسی که بتواند از کیفیت بازیکنانش بهره‌ایم لازم را ببرد. این برای من داستانی در مورد دست دادن زمان است.»

وی در مواجهه با این پرسش که «چطور از تیم شما تنها دو بازیکن در تیم ملی بود؟» اظهار داشت: «سید جلال حسینی، کاپیتان ما نیز باید به تیم ملی دعوت می‌شد، کسی که در بازی با الجزیره گل برتری ما را به‌ثمر رساند و به صعود پرسپولیس به مرحله یک‌چهارم نهایی لیگ قهرمانان آسیا کمک کرد. اگرچه کی‌روش در نهایت سید جلال را به تیم ملی برای حضور در جام جهانی ۲۰۱۸ دعوت نکرد، چون او از دیدن موفقیت‌های باشگاه‌های ایرانی خوشحال نبود.»

سرمربی سرخ‌پوشان تهرانی که رابطه خیلی خوبی به با ژانکو دالچ دارد، در تمجید از وی گفت: «دالچ پس از بازی کرواسی و آرژانتین – دیداری که به برتری ۳ بر صفر کرواسی انجامید – دو پیشنهاد از آسیا دریافت کرده است. همچنین در ایران همه انتظار دارند که با رفتن کی‌روش، دالچ جانشین او شود، به همین خاطر کی‌روش از خود بی‌خود شده و ترسیده است. برای ما کروات‌ها، بزرگ‌ترین مشکل مان باسپورت هاست. وقتی پرتغال بدون رونالدو را تیم کرواسی که با اسلند بازی می‌کند، مقایسه کنید،

ما بهتر از آنها هستیم.» وی همچنین به سایت تی پورتال کرواسی گفت: «این اولین بار نیست که کی‌روش دست به چنین کارهایی می‌زند. او مقابل هر مربی پاداشی که در ایران هست، چنین رفتاری از خود نشان داده است، از جمله کرانچار. نمی‌دانم او دنبال چیست و منظورش را از چنین رفتارهایی متوجه نمی‌شوم.»

روزهای سخت در انتظار کشتی

دیپلماسی ورزش هنوز کاری نکرده

غیرقابل پیش‌بینی‌ای برابر حریف آمریکایی در مبارزه هم‌زمان، رقیب علیرضا کریمی در کشتی‌های بعدی می‌شد. پس فرمان «باید بازی» صادر شد و این بار این صدا به گوش اتحادیه جهانی و پس از آن هم IOC رسید. اسرائیلی‌ها که این را بهترین زمان برای تسویه حساب با ایران می‌دانستند، وارد معرکه شدند و لابی‌های صهیونیستی آغاز شد.

خادم هر روز هشدار داد که آنها می‌خواهند ما را تعلیق کنند، شرایط به گونه‌ای شده بود که وقتی علیرضا کریمی و مربی‌اش با محرومیت ۶ ماهه و دو ساله مواجه شدند همه از اینکه کشتی‌گیرمان مادام‌العمر محروم نشده‌اند و ورزش اول ایران با تعلیق کارش نتوانیده است، خوشحال شدند.

وقتی پرونده ایران با محرومیت کریمی و مربی‌اش بسته نشد، این پرونده باز است!

در حالی که خیلی‌ها فکر می‌کردند صدور حکم این پرونده جنجالی به معنای پایان ماجراست، اما خادم بازم به‌بیانیه داد و تأکید کرد که این تازه ابتدای مسیر سختی است که در آن افتاده‌ایم. این پرونده باز است و در صورت تکرار باید تاوان سنگینی بدهیم. او هر بار فریاد زد که آنها به دنبال بهانه‌اند که کشتی ما را و پس از آن ورزش‌مان را تعلیق کنند. رسول خادم به‌صورت شفاف گفت که باید با دیپلماسی این مشکل حل شود چون دیگر گواهی پزشکی و گرفتن کتف و زانو جواب نمی‌دهد و آنها دست ما را خوانده‌اند. او هیچ‌گاه گفت برویم و با کشتی‌گیران اسرائیلی مبارزه کنیم، اما خواست که با ورود دستگاه دیپلماسی مشکل به گونه‌ای رفع شود که کشتی و ورزش ایران از این ناحیه متضرر نشوند، اما باز توجهی نشد تا اینکه رسول خادم از ریاست فدراسیون کشتی استعفا کرد. کاریزای فوق‌العاده او، کار را به جایی رساند که بعد از رسول، خیلی‌ها استعفا دادند و در نهایت هم با نظر صدرصدی جمعی که او را انتخاب کرده بود، ۴۳ روز پس از استعفا، رسول به فدراسیون بازگشت اما بدون ذره‌ای عقب‌نشینی از حق و حقوق کشتی. تا آمد دوباره بیانه داد که نتوانسته است کشتی را در این موقعیت تنها بگذارد.

حل مشکل آذربایجان و ارمنستان با دیپلماسی؛ چرا ما نتوانیم؟

حرف رسول خادم از ابتدا یک چیز بود. او تأکید کرد که با احتساب مسابقات جهانی در رشته آزاد و فرنگی و در رده‌های سنی نوجوانان، جوانان، امید و بزرگسالان، کشتی اسمال در

گرفت. اونیز مثل امیر خادم در قامت سرمربی و رئیس فدراسیون کشتی، قهرمانی دنیا را تجربه کرد. با او یک مدال طلای المپیک (حسن یزدانی) به پنج طلای قبلی ما اضافه شد.

آنها به خاطر حفظ صندلی تن به شیوه‌ای نمی‌دهند

از قهرمانی‌ها و مدال‌های شان گفتیم و سخن را به درازا بردیم که یادمان بیاید آنها از کشتی هستند و بیش از هر فرد دیگری از این سفره سهم دارند، همانقدر در سرزندگی و سرافرازی ورزش اول ایران - البته به لحاظ مدالی نه توجه و حمایت- که در ناامی‌ها، تحریم‌ها و شاید خدای ناکرده در تعلیق‌ها. پس رسول حق دارد که گله‌مند باشد.

از امیر و افتخاراتش و نماندن در پستش به هر قیمتی گفتیم تا به رسولی برسیم که این روزها بیش از هر زمان دیگری به اصول خود پایبند است، برای حفظ صندلی‌تن به هر مجیزی نمی‌دهد و رک و پوست‌کنده از حقایقی می‌گوید که باید بگوید. این خصلت خانوادگی آنهاست و برآمده از فرهنگی که در آن رشد کرده‌اند. با توجه به روحیه توصیه‌ناپذیر رسول، می‌شد پیش‌بینی کرد او با دستورات بالادستی‌ها و مدیران ارشد ورزش، تغییر رویه نخواهد داد و همواره بر همان شیوه مدیریتی خود پایبند است و این روزها، نام رسول خادم بیش از هر اسم دیگری در ورزش غیرفوتبالی ایران تکرار می‌شود.

«باید بازی» شروع داستان دنباله‌دار اختلافات نبود

غلط است اگر آدرس این اختلافات را از آن «باید بازی» معروف بدهیم. رسول از سال‌ها قبل بابت تبعیض‌های آشکار بودجه‌ای ناراحت بود و در آستانه المپیک ریو، هم خودش و هم کادش اعتراضات زیادی نسبت به این بی‌توجهی‌ها، کسری بودجه‌ها و عدم حمایت‌ها داشتند؛ اما کار کجدار و مریز پیگیری می‌شد، با بودجه کم و البته اسپانسرهایی که خود او در راه اجرای برنامه‌های فدراسیونش جذب کرده بود؛ تا اینکه تیم ملی امید ایران به لهستان رفت تا در مسابقه‌ای که اتحادیه جهانی بعد از ۲۰ سال دوباره استارت برگزاری‌اش را زده بود، با هدایت علیرضا رضایی شرکت کند. آنجا آن اتفاقی افتاد که نباید می‌افتاد. در حالی که همیشه با گرفتن کتف و گواهی پزشکی و بهانه‌های این چنینی از مبارزه با کشتی‌گیران رژیم اشغالگر خودداری می‌کردیم، این بار شرایط به گونه‌ای رقم خورد که کادر مربیان اعزامی باید در چند ثانیه تصمیم می‌گرفتند چه کار کنند. از یک سو علیرضا کریمی برنده مقابله کشتی‌گیر روس بود و روی تشک دیگر هم نماینده اسرائیل که با پیروزی

ماجرای خادم‌ها در ورزش ایران حکایت غربی است، دو پادشاهی که مجموعاً مدال المپیک (یک طلا و سه برنز) و پنج گردن‌آویز جهانی (سه طلا، یک نقره

مرضیه داریابی
روزنامه‌نگار

و یک برنز) کسب کرده‌اند، هیچ‌وقت در یک اقلیم نگنجدیده‌اند. آن دو فقط در سال‌های ملی‌پوش بودن در اوزانی متفاوت، هر دو عضو تیم ملی بودند ولی در سال‌های مدیریتی معمولاً با هم همکاری نکرده‌اند و دوروش مجزای مدیریتی دارند، اما در یک چیز همیشه شباهت داشتند: غروری که هیچ‌گاه باعث نشده آنها به مدیران بالادستی خود باج بدهند!

از پدری کشتی‌گیر و گوش شکسته، امیر و رسول قهرمان دنیا شدند، امیر از آوردگاه المپیک دو برنز سال‌های ۱۹۹۲ و ۱۹۹۶ را به‌دست آورد و رسول با عیاری بالاتر، طلا و برنز المپیک‌های آتلانتا و بارسلونا. در همان سال‌های قهرمانی هم پرونده این دو قهرمان تکرار نشدنی تنها به کشتی و مدال ختم نشد. همیشه اتهاماتی چون تبعیض آشکار برای حفظ آنها در اوزان دلخواه‌شان در موردشان مطرح می‌شد و هنوز هم این حرف‌ها گاهی از سوی همدوره‌ای‌های آنها در مصاحبه‌های شان تکرار می‌شود. از این رو کسانی هم بودند که هیچ‌گاه دل‌شان با امیر و رسول یا شاید یکی از آنها صاف نشد، آنهایی که بعدها در قالب منتقدان جدی فدراسیون‌های آنها، مشکلاتی را برای شان ایجاد کردند.

هر چه که بود اما آنها نمدادی از اقتدار در ورزش هستند، چیزی در حد نابغه در کشتی با سبکی خاص و منحصر به فرد، باهوش و منظم، چیزی که دوست و دشمن به آن اعتراف می‌کنند؛ کسانی که سرشان مقابل زور خم نمی‌شود و این غرور چون شمشیر دلبه بود، چیزی که عده‌ای آن را گاهی نقطه ضعف بزرگ برادران خادم می‌دانند و گاه هم نقطه قوت بزرگ مدیریتی و کار آنها.

امیر خادم؛ از وارنسا و ورزشنده تا ورود به ساختمان بهارستان

امیر خادم گرچه عیار مدال المپیک‌کش کمتر از رسول بود و با وجود استعداد نابش که او را در وارنای بلغارستان با شکست کنی ماندی آمریکایی، طلایی جدید وزن ۷۴ کیلو کرد، اما نتوانست سال بعدش و همچنین المپیک دوش را با مدال طلا تمام کند و با دو برنز از چهار حضور در المپیک پرونده‌اش بسته شد. او در قامت مدیر تیم‌های ملی و پس از آن هم به‌عنوان رئیس فدراسیون کشتی، دو قهرمانی کشتی جهان را در سال‌های ۱۹۹۸ و ۲۰۰۲ در تهران تجربه کرد، اما با وجود این کارنامه موفق، به‌دلیل عدم همراهی سازمان وقت تربیت‌بدنی و مشکلاتی که بین آنها وجود داشت، امیر رضا خادم مجبور به استعفا اجباری شد و به این شکل کلید ساختمان کشتی در خیابان ورزشنده را تحویل داد و پس از آن وارد سیاست و ساختمان بهارستان شد.

رسول خادم چیزی در حد نابغه؛ سال‌های دور از خانه!

برادر کوچک‌تر هم که کشتی‌های خاطره‌انگیزی از او و بزرکش‌های معروفش در یادها مانده است، بعد از آخرین حضور در المپیکش روی تشک، که با شکست تلخش مقابل غول کوبایی که بیش از ۳۰ کیلو از رسول سنگین‌تر بود، بار دیگر غیرت و عشق مثال‌زدنی‌اش به کشتی را نشان داد و همین شد که دوره قهرمانی‌اش نیز خاتمه یافت. او پیش از آن نقره ارزشمند جهانی، دو طلای جهان و یک طلا و برنز المپیک را تجربه کرده بود و در پایان دوره قهرمانی‌اش، یک‌بار همکاری با فدراسیون محمدرضا طالقانی را پذیرفت، اما به همان علتی که خیلی‌ها همکاری‌شان با طالقانی را قطع می‌کردند، او هم از مدیریت تیم‌های ملی استعفا داد و رفت؛ چون ذهن او خیلی منظم‌تر و با برنامه‌تر از شیوه مدیریتی محمدرضا طالقانی بود که به سبک خودش کشتی را اداره می‌کرد و البته با همین شیوه هم موفقیت‌هایی را به‌دست آورده بود. او هم مثل برادر رفت و دوره‌ای نسبتاً طولانی را دور از کشتی با سیاست در شورای شهر تهران سپری کرد، تا اینکه در فدراسیون محروم خطیب او دوباره آمد و همه کاره کشتی شد؛ در ادامه نیز ریاست فدراسیون را برعهده

انتخاب فیفا برای حساس‌ترین بازی مرحله یک هشتم

آرژانتین – فرانسه با سوت ایرانی

مسابقه‌ای که با حضور چهره‌هایی مثل پل پوگبا، لیونل مسی، کیلین امابه و... یکی از جدی‌ترین مصاف‌های مرحله یک‌هشتم نهایی جام جهانی را شکل خواهد داد.

آرژانتین که بعد از شکست مقابل کرواسی با پیروزی مقابل نیجریه به یک‌هشتم رسید، مقابل فرانسه‌ای قرار می‌گیرد که با فوتبال اقتصادی به این مرحله صعود کرده است و البته حذف هر کدام از این دو تیم

افسوسی برای هواداران فوتبال خواهد بود، چراکه در هر دو سو ستاره‌های گرانقیمت و بزرگ فوتبال جهان حضور دارند. فغانی به‌همراه رضا سخندان و محمد منصوری به‌عنوان کمک‌هایش این مسابقه را قضاوت می‌کنند و دو داور شیلیایی به‌عنوان رزرو و کمک‌هایش در نظر گرفته شده‌اند. این مسابقه امروز ساعت ۱۸:۳۰ و در «کازان آره» ناه برگزار خواهد شد.

توتو اسپورت

سرگی میلینکوویچ ساویچ به یووه پیغام داد / ناامید از حذف در جام جهانی روسیه، هافبک صرب اعلام کرد به‌زودی آینده‌اش را مشخص می‌کند / تورینو؛ دیگو کارلوس اینجاست / کارت زرد برای جام جهانی / انگلیس باخت و دوم شد / ۲۰ میلیون یورو برای ساسولو.

کوریره دلو اسپورت

میلینکوویچ با فروشش موافق است! / لازیو قیمت سه‌اره می‌خواهد - بیش از ۱۵۰ میلیون یورو - سرگی می‌تواند ستاره‌ها را ببیند! - هرگز نگویید از قبل تعیین نشده! / یک جام جهانی - رفتارهای شرم‌آور ژاپن و انگلیس / پولیتانو به اینتر پیوست.

کیوسک

مینا موسوی رزوز

گازتا دلو اسپورت

پولیتانوو بله! / پس از آساموا، دی فرای، لائوئو و مارتینز، ناینگولان، ۲۰ میلیون یورو به علاوه اودگارد برای ساسولو / سموریا میلان / هیلوویچ آمد / یووه در فاز دوم می‌شود؛ گولوبین رنگ باخت- هجوم به سمت میلینکو و یچ ساو یچ.

